

Tämä Maa Ja Tämä Kansa

Kirj. RIFTL.

AMERIKAN kansan lyhyt mutta sisältörikas historia on ainoa laatuaan. Kolmessasadassa vuodessa tämä kansakunta on muuttanut laajan ja aution erämaan maanviljelys- ja teollisuusmaaksi jolle ei ole vertoja löydettävissä.

Kun ensimmäiset siirtolaiset astuivat asumattomalle Atlantin rannikolle niin heidän edessään oli työ ja taistelu ja kumpakaan he eivät pelänneet. Ainoana aseinaan ollen kirves ja kivääri ja niiden takana raaka voima ja rohkeus, joiden varaan he asettivat tulevaisuuden toiveensa, he tunkeutuivat sisämaahan raivaten ja rakentaen. Kirveet paukuivat, metsä kaatui, majat nousivat ja etäältä nä-

köpiiristä näkyi yhä uusia, valloittamattomia alueita, kutsuen ja kehoittaen valloittajia yhä eteenpäin. Mikään ei näyttänyt heille mahdottomalta koska menneisyydessäkään ei ollut mikään mahdotonta ollut. Täten raivaten, rakentaen ja taistellen vihdoinkin avautui näköpiiriin Tyynen valtameren aukea ulappa jonka mahtavat ja yhäti muotoaan muuttavat aallot heitä pauhinallaan tervehtivät — mutta samalla pysäyttäen heidän voitokkaan valloitusretkensä menemästä eteenpäin.

Tehdessämme luokkavalistustyötä amerikalaisen työväestön keskuudessa olemme useasti joutuneet ihmettelemään sen kylmää välinpitämättömyyttä edustamaamme asiaa kohtaan. Kun näemme miten työväestön elintaso laskeutumistaan laskeutuu, miten elämisen mahdollisuuksia rajoitetaan kaikilta suunnilta, miten heitä petetään, sorretaan ja riistetään, mutta siitä kaikesta huolimatta työväenliike ei ole heidän keskuudessaan saanut jalansijaa, niin meidän on vaikea sitä ymmärtää.

Yhä vaikeammaksi sen ymmärtäminen tulee kun tiedämme että Amerikan kansa on alusta saakka ollut kapinallista kansaa ja käynyt lävitse voitokkaan vallankumouksen. Tämän maan väestön kantajoukko, ensimmäisistä siirtolaisista alkaen, voidaan pitää kapinallisina jotka ovat tulleet tänne kotimaista sortoa pakoon. He tulivat tänne uuteen

me tai neljä viikkoa emännät kokeilevat ja sitten taas koettavat uutta. Tästä myös johtuu että paljon naisia sekä miehiä kulkee talosta taloon tarjousten tekemään työtä vaikka ruokapalkalla.

Tähän kaikkeen selitetään syyksi huono aika ja niinhän se on. Teollisuuden lamaan tuessa tehtaista ja konttoreista on joutunut pois työläisiä ja niinollen heistä useat pyrkivät perheisiin työhön.

Mutta suurin syy tähän kuitenkin on työläisten järjestymättömyys. Jos me ajoissa olisimme järjestyneet ja meillä olisi käytettävissämme järjestyneiden työläisten voima, ei tilanne milloinkaan olisi mennyt näin arvaamattoman kurjaksi.

maailmaan saadakseen olla miten itse haluavat. Jos heidän mielestään laki liilaksi rajoitti heidän toimintaansa niin he asettivat tavaransa ja perheensä rattaalle ja pakenivat eteenpäin, sinne jossa lakia ei vielä ollut. He luottivat kuusi kertaa laukeavaan pistooliinsa enemmän kuin lakiin ja kun Englannin sortotoimenpiteet kävivät liian julkeiksi niin he tekivät vallankumouksen.

Mutta kapinallisuus ei kuitenkaan ole tämän kansan eikä sen työväestönkään ominaisin piirre. Sellainen kaikilleyhteinen ominaispiirre on kylläkin helposti löydettävissä, mutta se löydetään kokonaan toisaalta. Se on luottamus rajattomiin menestymismahdollisuuksiin. Vaikkakin sellaiset mahdollisuudet ovat supistumistaan supistuneet ja nykyään kokonaan loppuneet, niin siitä huolimatta tämä luottamus elää tämän maan väestössä melkein yhtä horjumattomana kuin ennenkin ja yhtä tasapuolisesti kaikissa kansakerroksissa; nälkäisessä hoo-bossa yhtä lujasti kuin miljoneerissäkkin. Siinä on se tekijä joka suurimpana esteenä on tämän maan työväen järjestöjen edessä. Me emme voi menestyksellisesti lähestyä tämän maan työväestöä elleme ensin tunne tämän kansan historiaa, traditsio-nejä ja maailmankatsomusta.

* * *

Amerikan kansa ei ole yhteiskunnallisesti ajattelevaa kansaa vaikka se vaalien aikana siltä saat- taa näyttää. Se ei ajattele poliittisia kysymyksiä, olivatpa ne kansallisia tai kansainvälisiä. Äänestäminen on sille velvollisuus eikä poliittinen kysymys. Paremminkin voidaan sanoa sen olevan tähtitieteellinen kysymys. Hän äänestää, ei siksi että asiat vaatisivat vaan siksi että viime äänestyksen jälkeen on maapallo kiertänyt auringon ympäri 1461 kertaa. Kansallisvaalien suurin mielenkiinto on siinä melussa ja humussa jota sen yhteydessä harjoitetaan; se on useasti paljon parempi kuin parhainkaan sirkusnäytäntö voi tarjota — ja aivan vapaata.

Mutta vaikka tällä kansalla ei ole poliittisia eikä unionistisia järjestöjä niin muita järjestöjä on ja niitä on paljon — niihin se kuuluu.

Arvellaan että puolet Yhdysvaltain äänestysias- sä olevista kuuluu erinäisiin salaseuroihin joita tässä maassa on useita satoja. Nämä järjestöt pääasiallisesti ovat keskinäisen avun järjestöjä, joiden tarkoituksena on turvata jäseniään ja harjoittaa hyväntekeväisyyttä järjestön ulkopuolellakin. Näiden järjestöjen yhteinen jäsenmäärä arvellaan olevan 35,000,000.

Suurin ja ehkä vanhinkin näistä järjestöistä on Vapaamuurarien järjestö, sen jäsenmäärä ollen kolme ja puoli miljoonaa. Tämä nykyisin mahtava järjestö sai alkunsa Englannin rakennusammattilaisten keskuudessa, jotka sen avulla yrittivät säilyttää ammattinsa salaisuuksia ja kontrolloida oppilaiden lukumäärää. Sen alkuperäinen tarkoitus on hävinnyt. Sen tarkoituksena sanotaan olevan:

“Opettaa ihmisistä harjoittamaan hyväntekeväisyyttä, puolustamaan siveyttä, kunnioittamaan sukulaisuus- ja ystävyysseiteitä, hyväksymään ja kun-

niottamaan uskontoa, tukemaan heikkoja, ohjaamaan sokeita, auttamaan sortuneita, suojaamaan orpoja, varjelemaan alttaria, puolustamaan hallitusta, suojelemaan moraalia, kiihoittamaan opiskelua, rakastamaan ihmisiä, pelkäämään jumalaa, rukoilemaan hänen armoaan ja toivomaan elämän onnea.”

Vapaamuurarit ovat ankarasti katoliikkivastaisia. He kävivät kiihkeää kamppailua presidenttiehdokas Alfred Smithiä vastaan neljä vuotta sitten, yksinomaan sen perusteella että hän oli uskonnoltaan katoliikki. Vapaamuurareilla on myöskin kaksi alajärjestöä, toiseen kuuluu heidän vaimonsa ja toiseen alaikäiset pojat.

Toinen suuri järjestö on Odd Fellows joka, samoin kuin Vapaamuurarienkin järjestö, on Englannista kotoisin. Huomattava jäsenmäärältään ja vaikutukseltaan on Elks-seura. Se alkoi ensin näyttelijäin yhdistyksenä, mutta on aikain kuluessa muuttunut ja laajentanut toimintaansa. Nykyään se käyttää vuosittain noin kolme miljoonaa dollaria hyväntekeväisyyteen. Odd Fellows-järjestöllä on yli kuusikymmentä orpokotia ja vanhainkotiä. Mystic Shrine-salaseurassa on yli 600,000 jäsentä. Se omistaa ja pitää yllä lukuisia vapaita sairaaloita köyhille ja raajarikoille lapsille. Woodmen on myöskin yksi suurimpia tämänlaisista seuroista, siinä ollen toista miljoonaa jäsentä. Se kohdistaa toimintansa keuhkotautiparantolain ylläpitämiseen. Moose-seuralalla on 1,000 eekkeriä käsittävää oma kaupunkinsa, jossa se hoitaa ja kouluuttaa orpolapsia.

Kun me joskus satumme näkemään näiden salaseurain konventioniparaateja niin niiden prameus, loisto ja hullunkuriset puvut näyttävät meistä hyvin naurettavilta. Mutta niissä on siitä huolimatta jotakin sellaistaikin jolla on käytännöllistä arvoa ja merkitystä tämän maan oloissa. Ensinnäkin Amerikan kansa on paljon matkustavaa kansaa ja minne hyvänsä he menevätkin niin siellä aina on heille koti, paikka mihin mennä, temppelinsä ja haalinsa. Toinen vieläkin merkittävämpi hyöty niistä on sairaustapauksissa, vapaa hoito, vapaa sairaala ja kuoltua vapaa hautaus.

Niin hyödyttömältä kuin nämä salaseurat meistä näyttävätkin ja niin hyödyttömiä kuin ne yhteiskunnalliselta kannalta katsoen ovatkin niin meidän on kuitenkin ne huomioon otettava.

Kun tiedämme että noin neljäsosa tämän maan kansasta, ehkä puolet täysikasvuista, kuuluu salaseuroihin ja elää niiden toiminnan ja vaikutusvalan piirissä, jota emme voi vähäksi arvioida, niin voimme osaltaan ymmärtää tämän maan työväenluokan kylmän suhtautumisen työväenliikettä kohtaan.

Mielenkiintoista ja ehkäpä hyödyllistäkin olisi tietää miksi tämänlaiset liikkeet ovat niin suuret kansajoukot mukaansa saaneet, mutta tämän yhteydessä niihin moninasiin syihin ei voida perusteellisesti mennä.

* * *

Mikään Amerikan kansan mielipiteiden muokka-

us kokonaisuudessaan otetaan huomioon, niin siinä epäilemättä täytyy kirjallisuudelle antaa etutila. Viime aikoina on tosin tehty huomioita että elokuvat ja radio ovat lukuhalua vähentäneet, mutta niiden antama ohjelma on enemmän huvitteluhalun tyydyttämistä kuin varsinaista mielipiteiden muok-kausta, vaikka sitäkin kyllä harjoitetaan.

Asiantuntijain tekemien laskelmien mukaan amerikalainen keskimäärin ostaa neljä kirjaa viidessä vuodessa, lainaa kirjastosta kaksi kirjaa vuodessa ja vuokraa tai lainaa ystäviltaan toiset kaksi kirjaa vuodessa.

Viimeisten vuosien aikana ovat suurimman levi-kin saaneet Main Street, The Story of Philosophy sekä All Quiet on the Western Front. Jokaista näitä on myyty yli puoli miljoonaa kappaletta. Tämän perusteella, kun kirjojen laatu otetaan huomioon, voidaan tehdä se havainto että arvokkaiden kirjojen ostajia ei ole paljon päälle miljoonan, joka on pieni luku asukaslukuun verrattuna.

Sanomalehtien levikki sitävastoin on tavattoman suuri. Tehtyjen laskelmien mukaan tämä kansa os-taa päivittäin yli 44,000,000 sanomalehteä. Ameri-kalaisen kulttuurillisia pyrkimyksiä ei voida erittäin korkeasti arvostella jos havainto täydytään tehdä tämän perusteella. Paljon parempaa käsitystä em-me saa julkaisujenkaan levikin perusteella. Par-haimmiksi tunnustetut julkaisut, kuten Harper's, Forum, American Mercury, Atlantic Monthly, ja Scribner's leviävät verrattain vähän. Näiden lisäksi viikkolehdet, Nation ja New Republic, joita yleensä pidetään vapaamielisimpinä ja maksavat ainoastaan 15 senttiä, eivät yhteensä leviä muuta kun 75,000 kappaletta viikottain.

Tyypillisiä amerikalaisia julkaisuja ovat Satur-day Evening Post, Liberty ja Collier's, jotka enim-mäkseen leviävät keskiluokan keskuuteen. Niiden levikki nousee miljooniin ja siitä syystä ovatkin tä-män maan kallishintaisimpia ilmoitusvälineitä. Niiden sisältö on ilmoittajien kontrollin alaisena, mut-ta he maksavatkin hyvin. Saturday Evening Post perii sivun ilmoituksesta kokonaista kahdeksantu-hatta dollaria ja Liberty \$7,200.

Erityisesti naisten mielipiteiden muokkaajana esiintyy huomattavammin viisi julkaisua: Ladie's Home Journal, Woman's Companion, McCall's, Cos-mopolitan ja Good Housekeeping, joiden yhteinen levikki nousee kahteentoista miljoonaan. Maail-man suurin levikki ilmoitetaan olevan True Story Magazine-julkaisulla, joten jos halutaan tietää mitä Amerika lukee, niin sitä lukemalla saa sen selville. Saman kustantajan julkaisema True Romances-jul-kaisu antaa siihen lisävalaistusta. Näiden molem-pien julkaisujen sisältö liikkuu yksinomaan suku-puolielämän piirissä. Ne leviävät sen kansanosan keskuuteen joka haluaa heikommia naapurien teke-min tunnuksien elämyksissä, olkooppa nämä tunnuksukset todellisia tai tekaistuja.

Mutta vielä sitäkin alemmaksi voidaan mennä. Kaikkein alimmalta asteelta löydämme Detective Fiction, Love Stories, Amazing Stories, Breezy Stories, Ghost Stories ja paljon muuta roskaa joka enimmäkseen saa kannatuksensa ja elinvoimansa nuorison keskuudesta. Varsin huomattavaa osaa näyttävät elokuvanäyttelijäin julkaisut, joissa he ilmoittavat itseään maksua vastaan, palkattujen kirjoittajain välityksellä, joten ne todellisuudessa ovat ainoastaan ilmoitusvälineitä.

Amerika lukee paljon — mutta se lukee roskaa.

